

T., 3 kwietnia 2023 r.

Sygn. akt II K 906/22

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Sąd Rejonowy w Toruniu II Wydział Karny

w składzie:

Przewodniczący: Sędzia Marcin Czarciański

Protokolant: st. sekr. sąd. Justyna Pabian

w obecności Prokuratora Prokuratury Rejonowej A. Lubińskiego

po rozpoznaniu na rozprawie w dniach

12.10., 23.11.2022 r., 16.01., 22.02., 20.03.2023 r.

sprawy

A. J. (1)

syna J. i K. z d. A.

urodz. (...) w S.

oskarżonego o to, że:

w dniu 09 października 2020 roku w miejscowość G. przy ul. (...), gm. O., pow. (...) woj. (...) - (...), działając nieumyślnie dopuścił W. B. (1) do udziału w pracach budowlanych podczas wylewania stropu bez odpowiednich zabezpieczeń indywidualnych i zbiorowych w wyniku czego doszło do upadku W. B. (1) z wysokości na podłoże powodując obrażenia ciała w postaci przestawowe złamanie końca dalszego kości promieniowej prawej, nadłamanie końca dalszego kości promieniowej lewej, rozległą ranę płatową głowy okolicy czołowo-ciemieniowej po stronie prawej powodując naruszenie czynności narządu ciała, tj. ruchu oby kończyn górnych na czas powyżej siedmiu dni,

- tj. o czyn z art. 157 § 3 kk

o r z e k a :

I. przyjmując, iż czyn oskarżonego A. J. (1) wyczerpał znamiona występku z art. 157 § 3 kk w zw. z art. 157 § 1 kk oraz uznając, że wina i społeczna szkodliwość czynu nie są znaczne a okoliczności jego popełnienia nie budzą wątpliwości na podstawie art. 66 § 1 kk i art. 67 § 1 kk warunkowo umarza postępowanie wobec oskarżonego na okres 2 (dwóch) lat tytułem próby,

II. na podstawie art. 67 § 3 kk zobowiązuje oskarżonego do zapłaty na rzecz pokrzywdzonego W. B. (1) kwoty 2.000 zł (dwa tysiące złotych) tytułem częściowego zadośćuczynienia za doznaną krzywdę

III. zasądza od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa kwotę 100 (sto) złotych tytułem opłaty oraz kwotę 1092 zł (tysiąc dziewięćdziesiąt dwa złote) tytułem wydatków poniesionych od chwili wszczęcia postępowania.

UZASADNIENIE

Formularz UK 1	Sygnatura akt	II K 906/22	
Jeżeli wniosek o uzasadnienie wyroku dotyczy tylko niektórych czynów lub niektórych oskarżonych, sąd może ograniczyć uzasadnienie do części wyroku objętych wnioskiem. Jeżeli wyrok został wydany w trybie art. 343, art. 343a lub art. 387 k.p.k. albo jeżeli wniosek o uzasadnienie wyroku obejmuje jedynie rozstrzygnięcie o karze i o innych konsekwencjach prawnych czynu, sąd może ograniczyć uzasadnienie do informacji zawartych w częściach 3–8 formularza.			
USTALENIE FAKTÓW			
Fakty uznane za udowodnione			
Lp.	Oskarżony	Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano)	
1.1.1.	A. J. (1)	w dniu 09 października 2020 roku w miejscowość G. przy ul. (...), gm. O., pow. (...), woj. (...)- (...), działając nieumyślnie dopuścił W. B. (1) do udziału w pracach budowlanych podczas wylewania stropu bez odpowiednich zabezpieczeń	

		indywidualnych i zbiorowych w wyniku czego doszło do upadku W. B. (1) z wysokości na podłoże powodując obrażenia ciała w postaci przezstawowe złamanie końca dalszego kości promieniowej prawej, nadłamanie końca dalszego kości promieniowej lewej, rozległą ranę płatową głowy okolicy czołowo-ciemieniowej po stronie prawej powodując naruszenie czynności narządu ciała, tj. ruchu oby kończyn górnych na czas powyżej siedmiu dni,	
Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za udowodnione	Dowód	Numer karty	
A. J. (1) prowadził budowę domu jednorodzinnego w miejscowości G. przy ul. (...) w gminie O.. A. J. (1) prowadził budowę systemem gospodarczym - nie zatrudniał wykwalifikowanej firmy wykonawczej, wszelkie prace wykonywał sam przy pomocy innych osób, w tym W. B. (1). W dniu 9 października 2022 roku na budowie przewidziano wykonywanie prac polegających na zalewaniu betonem stropu, który wcześniej został uzbrojony a kierownik budowy po odbiorze tych prac wydał zgodę na zalewanie go betonem.	wyjaśnienia A. J.	168-169, 215	

W dniu 9 października 2022 roku na teren budowy przyjechała pompa do podawania betonu z firmy (...) - spec. Maszynę mieli obsługiwać D. P. (1) i K. O. (1), który dopiero uczył się jej obsługi. Po przyjeździe betoniarki pracownicy firmy (...) - spec weszli na strop wraz z pracownikami : A. J. (1), W. B. (1), M. G. (1) i J. K. (1). Żadna z obecnych na stropie osób nie miała odzieży ochronnej w postaci kasków, czy uprząży. Na budowie nie zostały również zamontowane barierki ochronne. Nikt z pracujących nie był również wyposażony w uprząż zabezpieczającą przed upadkiem.

Podczas rozruchu pompy, którą obsługiwał K. O. (1), rura zatkała się po czym nastąpiło jej rozerwanie. Rura uderzyła w podchodzącego nie niej W. B. (1). Mężczyzna został odrzucony w górę i spadł za budynkiem.

W wyniku upadku W. B. (1) doznał obrażeń ciała w postaci przezstawowego złamania końca dalszego kości promieniowej prawej, nadłamania końca dalszego kości promieniowej lewej, rozległej rany płatowej głowy okolicy czołowo-ciemieniowej po stronie prawej. Powyższe

obrażenia spowodowały naruszenie czynności narządu ciała, tj. ruchu obykończyn górnych na czas powyżej siedmiu dni.			
zeznania W. B.	21-22,64-65,215v.-216v.		
zeznania M. G.	40-41,103-104,221-221v.		
zeznania J. K.	96-97,222v.		
zeznania A. K.	151-152,222v.-223		
zeznania W. W.	32-33,101-102,217-217v.		
zeznania P. W.	99-100,221v.-222v.		
zeznania D. P.	36-37,105-107,216v.217		
zeznania K. O.	123-125		
dokumentacja medyczna	14, 91		
opinia sądowo-lekarska	61-62, 129-132		
opinia z zakresu BHP	134-148		
kserokopia dziennika budowy	183-184		
A. J. (1) nie był karany sądownie. Ma 65 lat, pracuje w firmie (...) w T. na stanowisku dyspozytora magazynu z wynagrodzeniem 3.800 zł miesięcznie.	karta karna	210	
dane osobopoznawcze	168		

Fakty uznane za nieudowodnione			
Lp.	Oskarżony	Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano)	
1.2.1.			
Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za nieudowodnione	Dowód	Numer karty	
OCena DOWOdów			
Dowody będące podstawą ustalenia faktów			
Lp. faktu z pkt 1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu	
	wyjaśnienia A. J.	Sąd dał wiarę wyjaśnieniom oskarżonego w części w jakiej opisał przebieg wypadku oraz udział poszczególnych osób w zdarzeniu. W tym bowiem zakresie jego wyjaśnienia są zbieżne z innymi dowodami zgromadzonymi w sprawie, w tym z jasnymi i spójnymi zeznaniami pokrzywdzonego W. B. (1), świadków M. G. (1), J. K. (1), którym Sąd dał w pełni wiarę.	
zeznania W. B.	Sąd uznał za wiarygodne zeznania pokrzywdzonego		

	<p>W. B. (1), który w sposób możliwie dokładny przedstawił przebieg zdarzenia oraz charakter obrażeń jakich doznał. Świadek wskazał, że kiedy znajdowali się na stropie nikt nie miał założonych kasków a dopiero po wypadku na budowę przywieziono liny. Świadek wskazał również, że prawdopodobnie oskarżony informował kierownika, że będzie wylewany beton jednak nie mógł tego potwierdzić. Świadek wskazał również, że na budowie przed rozpoczęciem prac nie było przeprowadzone szkolenie z zakresu BHP. Sąd nie znalazł podstaw do kwestionowania tych zeznań.</p>	
zeznania M. G.	<p>Sąd uznał za wiarygodne zeznania świadków M. G. (1) i J. K. (1) albowiem są jasne i spójne. Świadcowie w sposób możliwie dokładny przedstawili okoliczności związane z wylewaniem betonu na strop, udział poszczególnych osób, zachowanie operatora pompy i jego pomocnika oraz przebieg wypadku. M. G. (1) wyraźnie wskazał, że jeden z operatorów pompy szkolił drugiego, który operował pilotem a według świadka przyczyną zdarzenia było dociśnięcie rury pompy do podłoża co w konsekwencji spowodowało jej rozerwanie. Świadek</p>	

wskazał, że był to jego pierwszy dzień na budowie i tam nikt nie ostrzegał o niebezpieczeństwie. Świadek wskazał nadto, że nie wie czy kierownik budowy był zawiadomiony o zalewaniu stropu betonem.

Świadek J. K. (1) wskazał, że był na budowie w dniu wylewania betonu na strop. Wskazał, że nikt z obecnych nie miał środków ochrony indywidualnej, nie było na stropie żadnych zabezpieczeń, nie było szkolenia z zakresu BHP. Świadek wyjaśnił tylko, że oskarżony mówił w jakiej odległości od murów mają stać na stropie. Świadek wskazał również, że W. B. (1) podszedł do węża gdyż miało być podawanie betonu a potem krzyczał, żeby podnieść wąż bo opierał się o strop. Świadek przedstawił również okoliczności związane z uderzeniem pokrzywdzonego i jego upadek na podłoże.

Obaj świadkowie potwierdzili, że na miejscu w chwili wypadku na nie było kierownika budowy. Sąd nie znalazł podstaw do kwestionowania tych zeznań.

zeznania P. W.

Sąd uznał za wiarygodne zeznania świadka P. W. (2) w zakresie w jakim przedstawił znane mu okoliczności sprawy, w tym kwestie związane ze

szkoleniem pracowników w zakresie obsługi pompy do betonu. Świadek wskazał, że kierownik wydał polecenie P. aby zabrał na budowę K. O. (1), który miał się szkolić.

Sąd przyznał walor wiarygodności zeznaniom świadka W. W. (2), który jako logistyk firmy (...) przedstawił okoliczności związane z wysłaniem K. O. (1) wraz z D. P. (1) do wylewania betonu. Świadek wskazał, że w momencie zdarzenia K. O. (1) nie był pracownikiem firmy, miał się tylko przyglądać pracy operatora pompy. Świadek wskazał, iż D. P. (1) czy K. O. (1) nie mówili kto operował pilotem od pompy a on sam nie pytał jednak z rozmowy wywnioskował, że to D. P. (1) był operatorem. Świadek wskazał również, że pomógł D. P. (1) zredagować oświadczenie, które przekazano pełnomocnikowi pokrzywdzonego.

W ocenie Sądu nie ma podstaw do kwestionowania zeznań świadków. Żaden z nich nie był obecny na miejscu zdarzenia podczas wypadku. Swoją wiedzę czerpali z informacji przekazanych przez K. O. (1) i D. P. (1), który według ich relacji zmieniał wersję, stąd taka treść oświadczenia D. P., które zostało przygotowane na

	<p>prośbę pełnomocnika pokrzywdzonego. W ocenie Sądu nie bez znaczenia pozostaje w tym miejscu fakt, że podczas składania pierwszych zeznań D. P. opisując przebieg zdarzenia i swoją rolę używa liczby mnogiej, tj. "zaczęliśmy podawanie betonu", "po upadku mężczyzna z K. zszedłem na dół", unikając wskazywania kto dokładnie operował pilotem pompy. Dopiero podczas kolejnego przesłuchania, już po zredagowaniu "oświadczenia" wskazał, że to to K. O. trzymał pilot.</p>	
zeznania D. P.	<p>Sąd uznał za wiarygodne zeznania świadka D. P. (1) w zakresie w jakim opisał swój udział w pracach na budowie, fakt obsługiwania pompy przez K. O. oraz przebieg zdarzenia. Świadek wskazał, że na budowie pompę obsługiwał K. O. (1) - operował pilotem a w momencie rozpoczęcia podawania betonu on znajdował się na dole. Świadek wskazał również, że wszedł na strop aby zasugerować zmniejszenie obrotów silnika. Świadek wskazał, że żadna z osób obecnych na stropie nie była wyposażona w środki ochrony indywidualnej. W tym zakresie zeznania świadka są jasne i zgodne z innymi dowodami zgromadzonymi w sprawie, w tym zeznaniami</p>	

	<p>osób bezpośrednio uczestniczących w pracach na budowie i obecnych na stopie podczas wylewania betonu.</p>	
zeznania K. O.	<p>Sąd jedynie częściowo przyznał walor wiarygodności zeznaniom świadka K. O. (1). Świadek w sposób jasny przedstawił okoliczności związane z zamiarem podjęcia pracy w firmie (...)spec oraz kwestię związaną z przyuczaniem do wykonywania pracy operatora pompy do betonu. Świadek spójnie przedstawił okoliczności związane z przyjazdem na teren budowy. W tym zakresie zeznania świadka są jasne i zgodne z innymi dowodami zgromadzonymi w przedmiotowej sprawie. Sąd nie przyznał waloru wiarygodności zeznaniom świadka w części w jakiej kwestionował swój udział w operowaniu pilotem do pompy. Świadek zaprzeczył aby to on obsługiwał pompę mimo braku uprawnień i przeszkolenia. W tym bowiem zakresie jego zeznania są niejasne i sprzeczne z innymi dowodami, w tym z jasnymi i spójnymi zeznaniami W. B. (1) czy M. G. (1), którym Sąd dał w pełni wiarę. Wersja podawana przez K. O. (1) pozostaje także w sprzeczności z zeznaniami D. P. (1), który na</p>	

	<p>rozprawie potwierdził, że w momencie podawania betonu to K. O. (1) trzymał pilota pompy i to on obsługiwał urządzenie.</p>	
<p>zeznania A. K.</p>	<p>Sąd uznał za wiarygodne zeznania świadka A. K. (2), który wykonywał funkcję kierownika budowy. Świadek w sposób jasny przedstawił zakres swoich obowiązków oraz zakres wykonanych prac. Wskazał przy tym, że oskarżony nie informował go o wylewaniu betonu na stropie chociaż wcześniej wyraził na to zgodę. Świadek wskazał, że że zgodnie z prawem budowlanych kierownik budowy musi być na budowie i dotyczy to także budynków jednorodzinnych i przyjęło się, że to inwestor dzwoni po kierownika by przyjechał do określonych prac. Świadek wskazał, że na budowie nie było barierek, nie przeszkolił pracowników z zakresu BHP gdyż inwestor oświadczył, że jest pracownikiem formy, w której prowadzone są szkolenia z zakresu BHP. Świadek wskazał również, że podczas wylewania betonu powinno się poczekać i zachować odległość od węża aż pierwszy beton wyleci na zbrojenie.</p>	
<p>opinia z zakresu BHP</p>	<p>Sąd podzielił dowód z opinii biegłego z zakresu badania</p>	

	<p>dokumentów albowiem jest jasna, spójna i logiczna, sporządzona przez osobę dysponującą wysoką wiedzą fachową a żadna ze stron jej nie kwestionowała</p>	
<p>karta karna</p>	<p>Sąd dał wiarę wszelkim przeprowadzonym w sprawie dowodom z dokumentów, na których oparł ustalenia faktyczne w niniejszej sprawie, w szczególności w postaci danych o karalności oraz wszelkim innym dokumentom zebranym w sprawie. Nie ma podstaw, by kwestionować treść powyższych, bowiem dokumenty te zostały pozyskane, sporządzone i przeprowadzone zgodnie z wymogami procedury karnej, a żadna ze stron nie zakwestionowała ich rzetelności ani prawdziwości</p>	
<p>opinia sądowo-lekarska</p>	<p>Sąd podzieli dowód z opinii sądowo-lekarskich sporządzonych przez lek. T. K. i lek. P. S. albowiem są jasne, spójne i logiczne, zostały sporządzone w sposób fachowy, przez osoby dysponujące wysoką wiedzą fachową. Opinie nie były również kwestionowane w toku postępowania przez żadną zez stron.</p>	
<p><i>Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów</i></p>		

<i>(dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)</i>			
Lp. faktu z pkt 1.1 albo 1.2	Dowód	Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu	
	wyjaśnienia A. J.	<p>Sąd nie dał wiary wyjaśnieniom oskarżonego w części w jakiej nie przyznał się do popełnienia zarzucanego czynu i kwestionował swoją winę albowiem w tym zakresie są one sprzeczne z innymi dowodami zgromadzonymi w przedmiotowej sprawie, głównie z zeznaniami przesłuchanych świadków. Wyjaśnienia oskarżonego Sąd uznał za realizowaną przez niego linię obrony zmierzającą do umniejszenia winy lub uniknięcia odpowiedzialności karnej. Wbrew twierdzeniom oskarżonego kierownik budowy A. K. (2) wyraził tylko zgodę na zalewanie stropu po odebraniu zbrojenia. Zgodnie jednak z jego zeznaniami powinien być on obecny podczas takiej czynności a oskarżony mimo obowiązku nie zawiadomił go o tym fakcie.</p>	
PODSTAWA PRAWNA WYROKU			

	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Oskarżony	
#	3.1. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania zgodna z zarzutem	I	A. J. (1)
Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej			
<p>Przestępstwo stypizowane w art. 157 § 3 kk polega na nieumyślnym spowodowaniu naruszenia czynności narządów ciała innych niż określone w art. 156 § 1 kk lub na spowodowania naruszenia czynności narządów ciała na okres poniżej 7 dni (art. 157 § 2 kk).</p> <p>Przekładając powyższe rozważania teoretyczne na grunt niniejszej sprawy Sąd uznał, iż oskarżony swoim działaniem wypełnił znamiona czynu zabronionego z art. 157 § 3 kk w ten sposób, że dopuścił W. B. (1) do udziału w pracach budowlanych podczas wylewania stropu bez odpowiednich zabezpieczeń indywidualnych i zbiorowych w wyniku czego doszło do upadku W. B. (1) z wysokości na podłoże powodując obrażenia ciała w postaci przezstawowe złamanie końca dalszego kości</p>			

promieniowej prawej,
nadłamanie końca
dalszego kości
promieniowej lewej,
rozległą ranę płatową
głowy okolicy czołowo-
ciemieniowej po stronie
prawej powodując
naruszenie czynności
narządu ciała, tj. ruchu oby-
kończyn górnych na czas
powyżej siedmiu dni

Należy wskazać, że
niedopełnienie
obowiązków z zakresu
bhp może w szczególności
polegać na zaniedbaniach
natury organizacyjnej,
wadliwym nadzorze,
ograniczeniu środków
finansowych niezbędnych
dla zapewnienia
właściwych warunków
wykonywania pracy,
dopuszczeniu do
wykonywania pracy osób
nieposiadających
odpowiednich kwalifikacji
(por. wyrok SN z
19.11.1997 r., III KKN
267/96, Prok. i Pr. 1998/6,
poz. 5).

Zdaniem Sądu oskarżony
jako inwestor był
gwarantem
bezpieczeństwa osób
wykonujących pracę na
jego budowie. W realiach
niniejszej sprawy W.
B. (1) nie był
zatrudniony na podstawie
umowy o pracę. Nie
był zatem pracownikiem
w rozumieniu art. 2
kp. W konsekwencji
oskarżony nie odpowiadał
za naruszenie dyspozycji
art. 220 § 1 k.k.,

w którym zastrzeżono, że skoro chodzi o "narażenie pracownika" na bezpośrednio wskazane tam niebezpieczeństwo, to należy przyjąć, iż narażonym ma tu być osoba, którą kodeks pracy uznaje za pracownika, a więc osoba, o której mowa w art. 2 k.p. Reasumując oskarżony w stosunku do pokrzywdzonego nie wyczerpał znamion z art. 220 § 1 kk. Tym nie mniej na oskarżonym ciążyły określone obowiązki jako gwaranta bezpieczeństwa procesu inwestycyjnego.

Należy wskazać, że inwestor (w tym przypadku oskarżony) będzie odpowiedzialny za wypadek tylko wtedy, gdy sam się do tego przyczyni. W interesie inwestora nie leży więc zatrudnianie wykonawcy na czarno. W razie wypadku może on bowiem oskarżyć inwestora o niezapewnienie bezpiecznych warunków pracy, a także wystąpić o odszkodowanie za poniesiony uszczerbek na zdrowiu. Zachowanie zasad bezpieczeństwa na budowie leży w interesie zarówno inwestorów, jak i wykonawców. Jakikolwiek zaniedbania w tym zakresie odbijają się nie tylko na zdrowiu wszystkich osób przebywających na budowie lub w jej pobliżu, ale także kosztach budowy

i sprawnej organizacji prac.

Przepis art. 17 ustawy prawo budowlane zawiera zamknięty katalog uczestników procesu budowlanego. Wymienia on enumeratywnie uczestników procesu budowlanego, uznając, że są nimi wyłącznie inwestor, inspektor nadzoru inwestorskiego, projektant, kierownik budowy lub kierownik robót. Z kolei w art. 18 ust. 1 powołanej powyżej ustawy określono obowiązki inwestora. Podstawowym obowiązkiem tego uczestnika procesu budowlanego jest zorganizowanie procesu budowy, przez co należy rozumieć czynności faktyczne i prawne, poczynając od przygotowania projektu budowlanego, poprzez uzyskanie pozwolenia na budowę albo dokonanie zgłoszenia robót budowlanych właściwemu organowi, na prawnym zakończeniu budowy, polegającym na zawiadomieniu o zakończeniu budowy albo uzyskaniu pozwolenia na użytkowanie obiektu budowlanego, kończąc. Ustawodawca kładzie przy tym nacisk na obowiązek inwestora zachowania zasad bezpieczeństwa i ochrony zdrowia w procesie budowy. Ponadto stawia inwestorowi

szczególne wymogi, aby organizując proces budowy, zapewnił opracowanie projektu budowlanego, objęcie kierownictwa budowy przez kierownika budowy, opracowanie planu bezpieczeństwa i ochrony zdrowia, wykonanie i odbiór robót budowlanych oraz - w przypadkach uzasadnionych wysokim stopniem skomplikowania robót budowlanych lub warunkami gruntowymi - nadzór nad wykonywaniem robót budowlanych sprawowany przez osoby o odpowiednich kwalifikacjach zawodowych. Użycie sformułowania " w szczególności" świadczy, że nie są to wszystkie obowiązki inwestora, które jest on obowiązany wykonać, organizując proces budowy. Nie ulega wątpliwości, że inwestor jest zobowiązany wykonać to wszystko, co jest konieczne w celu zorganizowania procesu budowy, nie tylko w jego własnym interesie, lecz także po to, aby proces ten nie stanowił zagrożenia dla bezpieczeństwa. Zgodnie z art. 18 ust. 1 pkt 5 w przypadkach uzasadnionych wysokim stopniem skomplikowania robót budowlanych lub warunkami gruntowymi inwestor ma obowiązek zapewnić nadzór nad wykonywaniem robót budowlanych przez osoby

o odpowiednich kwalifikacjach zawodowych. Jest to jednoznaczne z powołaniem na budowie inspektora nadzoru inwestorskiego, dysponującego wiedzą i doświadczeniem, których najczęściej brakuje inwestorowi, co przewiduje przepis art. 18 ust. 2 ustawy prawo budowlane, który stanowi, iż inwestor może ustanowić na budowie inspektora nadzoru inwestorskiego. Kierownik budowy pełni funkcję organizatorsko-kierowniczą, związaną z procesem budowlanym już od przejęcia od inwestora i odpowiedniego zabezpieczenia terenu budowy (art. 22 pkt 1) aż do zakończenia faktycznego budowy i przygotowania jej do prawnego zakończenia (art. 22 pkt 7- 9).

W niniejszym przypadku Sąd ustalił, iż działanie oskarżonego polegające na niedopełnieniu przez niego obowiązków wynikających z obowiązujących przepisów naraziły pracowników na bezpośrednie niebezpieczeństwo utraty życia lub ciężkiego uszczerbku na zdrowiu. Oskarżony poprzez niezapewnienie odpowiedniego nadzoru nad pracami związanymi z wykonaniem zalewania stropu i dopuszczeniem

do pracy osób bez przeszkolenia i wymaganych środków ochrony naruszył zasady bhp i tym samym nie ulega wątpliwości, iż przewidywał możliwość narażenia życia lub zdrowia pracowników i z tym się godził, choćby nawet bezpodstawnie przypuszczał, że takie narażenie nie nastąpi. Oskarżony co najmniej naruszył zasady wymaganej ostrożności, nie przewidując sprowadzenia zagrożenia mimo możliwości i powinności takiego przewidywania ciążyącej na nim jako inwestora.

Powierzchnia, na której znajdował się pokrzywdzony W. B. (1) nie była zabezpieczona środkami ochrony zbiorowej - balustradami ochronnymi, wszyscy obecni na stropie nie mieli środków ochrony indywidualnej - kasków, uprząży, nie było osób asekurujących innych pracowników z powierzchni gruntu. Ponadto w dniu 9 października 2022 roku kierownik budowy nie był obecny podczas prac wylewania betonu na stropie. Ze zgromadzonego materiału dowodowego nie wynika aby oskarżony zawiadomił go o tym fakcie. Oskarżony wskazał tylko, że kierownik budowy został o tym poinformowany.

Sam kierownik budowy wskazał, że oskarżony nie informował go o takiej czynności ale gdyby o tym wiedział przyjechałby na miejsce lub wyznaczy inną kompetentną osobę. Należy wskazać, że prace związane z wylewaniem betonu na stropie winny odbywać się w obecności kierownika budowy. Tylko on bowiem może prowadzić nadzór i kierować pracownikami, z wprowadzeniem na budowę i zastosowaniem urządzeń technicznych. Oskarżony jako inwestor nadzorujący bezpośrednio pracę innych osób na wysokości nie zapewnił bezpośredniego nadzoru nad tymi pracami przez osobę uprawnioną (kierownika budowy), nie wyposażył tych osób w środki zabezpieczające, nie przeprowadził szkolenia w zakresie prowadzenia bezpiecznej pracy w postaci pracy na wysokości.

W rozpatrywanej sprawie na oskarżonym ciążyły obowiązki wynikające z przepisów ustawy prawo budowlane, których rzetelne wypełnianie mogłoby pozwolić na uniknięcie wypadku. A. J. (1) jest osobą dorosłą, poczytalną a żadne okoliczności nie wskazują, by odnośnie realizacji swych obowiązków jako inwestora znajdował się w atypowej sytuacji motywacyjnej, której

okoliczności wyłączałyby zarzucalność naganności jego zachowania w postaci zaniechań w realizacji tych obowiązków i powstałych w konsekwencji tego zaniedbań.

Sąd ustalając, iż wina i społeczna szkodliwość czynu zarzuconego oskarżonemu, który wyczerpał znamiona występkę z art. 157 § 3 kk nie są znaczne, a okoliczności jego popełnienia nie budzą wątpliwości na podstawie art. 66 § 1 kk i art. 67 § 1 kk warunkowo umorzył postępowanie na okres 2 (dwóch) lat.

Należy w tym miejscu przypomnieć, że orzeczenie o warunkowym umorzeniu jest orzeczeniem o charakterze materialnym rozstrzygającym o przedmiocie procesu, którym jest kwestia odpowiedzialności karnej oskarżonego za zarzucony mu czyn. Sąd zdecydował o zastosowaniu w niniejszym postępowaniu instytucji warunkowego umorzenia postępowania, gdyż przestępstwo i sprawca nie przedstawiali większej społecznej szkodliwości.

Podstawową przesłanką zastosowania warunkowego umorzenia postępowania jest stwierdzenie, że wina i społeczna szkodliwość

czynu nie są znaczne. Oznacza to przede wszystkim, że sąd, rozważając stosowanie tego środka, musi najpierw ustalić wszystkie przesłanki odpowiedzialności karnej (zob. post. SN z 27 listopada 2003 r., I KK 301/03, OSNKW 2004, Nr 1, poz. 9). Zwraca się także uwagę, że wymagany nieznaczny stopień winy powinien być w szczególności przyjmowany, gdy zachodzą kodeksowe okoliczności zmniejszające winę.

Okoliczności popełnienia czynu nie budzą wątpliwości. A. J. (1) nie był uprzednio karany. Okoliczność ta ma większe znaczenie wobec osoby dojrzałej i świadczy, iż oskarżony przez kilkadziesiąt lat dorosłego życia przestrzegał porządku prawnego.

Oskarżony ma stałe miejsce zamieszkania. Z danych osobopoznawczych wynika jednoznacznie, iż prowadzi ustabilizowane życie, co wskazuje, że czyn ten był incydem w jego dotychczasowym życiu. Czyn ten był uwarunkowany sytuacyjnie oraz ma charakter incydentalny. Sąd uwzględnił również to, iż na prowadzonej budowie oskarżony nie był jedyną osobą

odpowiedzialną za stan wykonywanych prac i same prace, których zaniechania bądź działania doprowadziły do powstania wypadku. Nadto należy zauważyć, iż z ustalonego w sprawie stanu faktycznego wynika, że oskarżony nie próbował podejmować działań zmierzających do usunięcia nieprawidłowości i ostatecznie wyraził zgodę na prace w postaci wylewania stropu.

Na przyjęcie społecznej szkodliwości tego czynu i stopnia zawinienia - nieznacznego stopnia wskazują wyżej wymienione okoliczności.

Szczegółowe przesłanki dotyczące osoby sprawcy uzasadniają postawioną wobec niego dodatnią prognozę kryminologiczną. Postawy oskarżonego z punktu widzenia przyjętego przez porządek prawny systemu aksjologicznego - są pozytywne i nie ma potrzeby obecnie ich korygowania poprzez wymierzenie kary.

Ten epizodyczny czyn nie może zniszczyć dorobku życiowego i zawodowego oskarżonego i zaprzeczyć jego dotychczasowej drodze życiowej. Prezentowana przez niego postawa oraz dotychczasowy sposób życia pozwalają

przypuszczać, iż niniejsze postępowanie karne będzie dla niego na tyle dotkliwym ostrzeżeniem na przyszłość, iż nie popełni on żadnego nowego przestępstwa. Oskarżony ma świadomość, że niewypełnienie przez niego zasad warunkowego umorzenia będzie pociągało za sobą podjęcie postępowania oraz możliwość ewentualnego skazania. Jednocześnie, w ocenie Sądu, ustalony dla oskarżonego okres próby będzie wystarczający dla uzmysłowienia naganności jego zachowania.

Należy podkreślić, że odpowiedzialność karna to odpowiedzialność realizowana poprzez stosowanie wobec sprawcy przestępstwa wszelkich środków reakcji karnej, a nie tylko kar. Warunkowe umorzenie postępowania karnego jest jednym z najłagodniejszych środków reakcji karnej na przestępstwo, ale pozostając formą odpowiedzialności karnej sprawcy podobnie jak kara zawiera w sobie element dolegliwości i dlatego jego zastosowania nie można traktować jako zwolnienie od odpowiedzialności. Treść art. 66 kk wyróżnia następujące przesłanki warunkowego umorzenia postępowania karnego:

społeczna szkodliwości czynu nie będąca znaczną, nie będąca znaczną winą sprawcy czynu, brak wątpliwości, co do okoliczności popełnienia czynu, niekaralność sprawcy za przestępstwo umyślne, pozytywna prognoza kryminologiczna wobec sprawcy warunkowana jego postawą, właściwościami i warunkami osobistymi oraz dotychczasowym sposobem życia, zagrożenie czynu karą, która nie przekracza 5 lat. Podstawą orzeczenia o warunkowym umorzeniu postępowania jest przekonanie Sądu o istnieniu winy sprawcy. Każdy wyrok warunkowo umarzającym postępowanie karne zawiera stwierdzenie winy, ponieważ każdy taki wyrok opiera się na ustaleniu, że stopień winy sprawcy danego przestępstwa nie jest znaczny.

#	3.2. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania niezgodna z zarzutem		
Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej			
#	3.3. Warunkowe umorzenie postępowania		

Zwięzłe wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięzłe o powodach warunkowego umorzenia postępowania			
#	3.4. Umorzenie postępowania		
Zwięzłe wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięzłe o powodach umorzenia postępowania			
#	3.5. Uniewinnienie		
Zwięzłe wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięzłe o powodach uniewinnienia			
KARY, Środki Karne, PRzepadek, Środki Kompensacyjne i środki związane z poddaniem sprawcy próbie			
Oskarżony	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu	Przytoczyć okoliczności
A. J. (1)	II	I	Na podstawie art. 67 § 3 kk Sąd zobowiązał oskarżonego do zapłaty na rzecz pokrzywdzonego kwoty 2000 złotych tytułem częściowego zadośćuczynienia za doznaną krzywdę.

			<p>Kwota ta nie jest wysoka, lecz w ocenie Sądu odpowiednia, biorąc pod uwagę zarówno rozmiar szkody w ujęciu niematerialnym, której doznał pokrzywdzony oraz okoliczności sprawy a także postawę samego pokrzywdzonego. Mimo warunkowego umorzenia postępowania wobec oskarżonego orzeczona sankcja karna winna bowiem zadośćuczynić zasadzie kompensacji szkód zaistniałych wskutek czynu zabronionego, dlatego też zasadnym, w ocenie Sądu było zobowiązanie oskarżonego do zapłaty kwoty pieniężnej pozwalającej na choćby częściowo zadośćuczynić doznanym cierpieniem.</p>
<p>Inne ROZSTRZYGNIECIA ZAwarte w WYROKU</p>			
Oskarżony	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu	Przytoczyć okoliczności
<p>inne zagadnienia</p>			
<p>W tym miejscu sąd może odnieść się do innych kwestii mających znaczenie dla rozstrzygnięcia, a niewyjaśnionych w innych częściach uzasadnienia, w tym do wyjaśnienia, dlaczego</p>			

nie zastosował określonej instytucji prawa karnego, zwłaszcza w przypadku wnioskowania orzeczenia takiej instytucji przez stronę		
Koszty procesu		
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności	
III	Na podstawie art. 627 kpk Sąd obciążył oskarżonego opłatą w wysokości 100 zł oraz wydatkami poniesionymi w sprawie w wysokości 1092. Wysokość wskazanych kosztów procesu nie jest zbyt wysoka. W ocenie Sądu, biorąc pod uwagę możliwości zarobkowe i finansowe oskarżonego, jest on w stanie uiścić wskazane koszty bez uszczerbku dla swojego utrzymania.	
Podpis		
Sędzia SR Marcin Czarciński		